

paa een Gang; dette er Noget, der har skadet Toldfagen og derigjennem Landet paa ubodelig Maade. Et andet Princip, som ofte ogsaa har gjort sig gjældende i denne Stat, er en stærkt udviklet Gang til Frihandelsprinciper. Jeg er nu af den Mening, at i Fald der er noget Væsen, der er principløst, er det Toldvæsenet; thi det er i sin Grund principløst. Al Told er kun paalagt af Nyttehensyn for Staten. Altsaa er der noget Sted i Verden, hvor Utilitetshensyn, Nytte- og Hensigtsmæssighedshensyn kunne gjøre sig gjældende, hvor man kan være, hvad Franskmændene kalde Opportunister, saa er det med Hensyn til Toldafgifterne. Naar alle vore Nabolande indføre Toldbestyttelse i stærkere og stærkere Grad for at væbne sig imod Indførsel fra fremmede Stater, da er det ikke rigtigt af os at lade Indførselen fuldstændig fri, det er ikke rigtigt af os, naar Amerika oversvømmer os med Mais og Flæsk i et uhyre Omfang, ikke at sætte noget Middelederimod. Det store Amerika har indført en Kamptold mod os med Hensyn til Maltbyg af 3 Kr. pr. Tønde, men vi lade hele Verden konkurrere med vor Hovednæringsvei, Landbruget, og det er bestemt ikke rigtigt. Derfor tror jeg, at dette overordentlig vigtige og, jeg tør vel tilføie, overordentlig vanskelige Spørgsmaal burde underkastes en alvorlig og grundig Undersøgelse i et Udvalg, og jeg skal derfor, hvis der fremkommer Forslag om Nedsættelse af et Udvalg i denne Sag, stemme derfor.

Sammenlæhr: Der er et gammelt Ord, som siger, at den veed bedst, hvor Soven trykker, som har den paa. Landbruget er i en trykket Stilling, derom kan der efter min Overbevisning ikke være Tvivl; men det Forslag, som den høitærede Minister er fremkommen med, vil sikkert ikke kunne opbjaelpe Landbruget, jærlig hvad Byg og Mais angaar. Landbrugets Hovedindtægtskilder ere for Tiden Meieriprodukter, Fodning og Tillæg. Der er andre Veie, ad hvilke Regjeringen kunde komme Landbruget til Hjælp end den, som her er forslaaet. For ikke at tale om den forhadte Krigstoldstats Ophævelse og en Lettelse i Bygningsafgiften, skal jeg f. Ex. nævne, at en betydelig Lettelse i Udførselen af saavel Dødt som Levende til Udlandet vilde opbjaelpe Landbruget. Staten danner jo den høieste Ligevægt; den vilde ved ogsaa at overtage Bedligholdelsen af Landeveiene kunne komme enhver Slattheyd til Hjælp; naar den frendeles overtog Thing- og Arresthusene og Jorddemodervæsenet, vilde den ligeledes gavne Landbruget, og der er mange flere Ting,

som kunde komme Landmændene til Gode. Professor Falbe Hansen har sagt i Folkethinget for nogle Aar tilbage henne paa det Slot, der staar som en Ruin i sin nuværende Tilstand, at Kommuneskatterne vore Folk over Hovedet. Ja, den Sætning kan han faae tusinde og atter tusinde Under skrifter paa. Gaar Landbruget til Grunde, vil hele Samfundet synke i Grus, og derfor skal det siges til den høie Regjering, inden det bliver for silde: Kom Landbruget til Hjælp, inden det er for sent.

Finantsministeren (Estrup): Ja, det er jo netop den Opfordring, som det ærede Medlem rettede til Regjeringen, som jeg har villet efterkomme igjennem det af mig fremsatte Lovforslag. Jeg skal villig erkjende, at der er andre Veie, der kunne føre til Maalet, end den, jeg har angivet; men Willigheden til at komme Landbruget til Hjælp, tror jeg, det ærede Medlem skal erkjende, at jeg har viist ved mit Lovforslag. Ved Fremfættelsen af dette udtalte jeg, som de Herrer ville erindre, at jeg skulde være villig til at gaa videre og langt videre, men at jeg troede, at det under de nuværende Forhold var vigtigt, at jeg indskrænkede mig til at foreslaa, hvad jeg ansaa paa den ene Side for at være det Nødvendigte og paa den anden Side, før at være det, som var lettest at gennemføre. Jeg kan kun ganske godkjende de Udtalelser, vi nys hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at efter at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) havde havt Ordet i Gaar, var man paa det Reue med, at Lovforslaget ikke skulde fremmes, og at altsaa for saa vidt enhver real Behandling af det vilde være uden praktisk Udbytte.

Jeg vilde altsaa kunne have afholdt mig fra videre Udtalelser om disse Sager, naar der ikke fra ærede Talere, der have havt Ordet i Dag, var fremkommet Paastande, som forekommer mig at være saa — ja, lad mig bruge et mildt Udtryk — saa besynderlige, at jeg ikke ret vel kan lade dem staa hen uden Modsigelse. I første Række af disse besynderlige Udtalelser skal jeg erindre om den, som jeg hørte fra det ærede Medlem for Solhøi Amts 3die Valgkreds (Lauher), i hvilken han, om jeg ikke ganske misforstod ham, vilde trække en Parallel mellem det, jeg har foreslaaet i Lovforslagets § 2, og de Bestemmelser, der for denne Industris Vedkommende ere gjældende i vort store sydlige Naboland. Det er jo en fuldstændig Misforstaaelse, det, jeg har foreslaaet, kan, naar man vil drive det meget vidt, kun betegnes